

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 7/J/2012

**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
HOTĂRÂREA NR. 5 J**

Ședința publică din data de 13 iunie 2012

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtului B.-V. D.-O., judecător în cadrul Curții de Apel O., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătorii și procurorii, prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns Inspekția Judiciară, prin reprezentant - inspector C. G. B., și pârâtul judecător B.-V. D.O.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

S-a învederat Secției că, la dosarul cauzei, s-au depus din partea pârâtului judecător note de ședință, însoțite de practică judiciară în materie, precum și completări ale notelor de ședință, un exemplar al acestora fiind comunicat și reprezentantului Inspekției Judiciare.

Secția procedează la audierea pârâtului judecător B.-V. D.-O. cu privire la fapta reținută în sarcina sa, declarația fiind consemnată în scris și atașată la dosarul cauzei.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Nemaifiind alte cereri prealabile sau excepții, Secția a acordat cuvântul părților cu privire la probațiune.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, având cuvântul în probațiune, a arătat că nu are alte probe de solicitat, în afara celor existente la dosar.

Pârâtul judecător B.-V. D.-O., având cuvântul, a arătat că nu are probe de solicitat în apărarea sa.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe fondul cauzei.

Reprezentantul Inspekției Judiciare, având cuvântul, arată că s-a exercitat acțiunea disciplinară de către comisia de disciplină pentru judecători împotriva domnului judecător B.-V. D.-O., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, în forma în vigoare anterior adoptării Legii nr. 24/2012.

Astfel, s-a reținut în sarcina pârâtului judecător că, la data de 05.05.2011, acesta a făcut parte din completul de judecată R2, care a soluționat cererea de recuzare formulată împotriva membrilor completului de judecată R1, din a cărei componență făcea parte și judecătorul B. G., soția sa.

În continuare, arată că, din conținutul întâmpinării depuse la dosar, rezultă că aspectele la care a făcut referire pârâtul judecător sunt apărări de fond și că acestea nu schimbă cu nimic starea de fapt reținută în cuprinsul acțiunii disciplinare.

În concluzie, față de aspectele analizate în cuprinsul acțiunii

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

[REDACTED] [REDACTED]
disciplinare, reprezentantul Inspecției Judiciare a solicitat aplicarea sancțiunii disciplinare față de pârâtul judecător B.-V. D.-O., din cadrul Curții de Apel O., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004.

Pârâtul judecător B.-V. D.-O., având cuvântul, a arătat că, în opinia sa, titularul acțiunii disciplinare ar fi trebuit să analizeze și urmarea produsă prin soluționarea cererii de recuzare, în condițiile în care a fost pronunțată o hotărâre previzibilă, hotărârea cu privire la recuzare fiind dată în unanimitate de toți cei trei membri ai completului, nefiind pricinuită părții nicio vătămare.

De asemenea, a arătat că modul în care completul, reînvestit cu cererea de recuzare, a soluționat noua cerere de recuzare, este un fapt care nu îi poate fi reținut în justificarea vinovăției sale.

În consecință, în baza argumentelor expuse, atât în cuprinsul notelor de ședință, dar și a completărilor la notele de ședință, a solicitat respingerea acțiunii disciplinare formulată de comisia de disciplină, ca neîntemeiată.

În subsidiar, a solicitat să se aibă în vedere faptul că are o carieră profesională de 15 ani, a avut calificative anuale foarte bune în toți acești ani, a deținut funcții de conducere și nu a mai săvârșit alte abateri disciplinare.

Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând, asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
la data de 14.05.2012, sub nr. 7/J/2012, comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului B.-V. D.-O., judecător în cadrul Curții de Apel O., pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții, prevăzută de art. 99 lit. a) din aceeași lege.

În motivarea acțiunii disciplinare, s-a reținut, în esență, că pârâtul judecător B.-V. D.-O. a făcut parte din completul de judecată R2, care a soluționat cererea de recuzare formulată împotriva completului de judecată R1, din a cărei componență făcea parte și doamna judecător B. G., soția pârâtului.

În drept, comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98-101 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, și art. 44-46 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată.

Pârâtul judecător B.-V. D.-O. a formulat întâmpinare, prin care solicitat respingerea, ca neîntemeiată, a acțiunii disciplinare, motivând că fapta reținută în sarcina sa nu întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La termenul de judecată din data de 13 iunie 2012, a fost audiat pârâtul judecător B.-V. D.-O.

În declarația dată în fața Secției, pârâtul judecător a învederat că a soluționat cererea de recuzare formulată împotriva completului, din care făcea parte și soția sa, considerând că această cerere nu poate fi asimilată noțiunii de pricină, prevăzută de art. 27 Cod procedură civilă, iar, pe de altă parte, a apreciat nu că avea niciun interes în soluționarea cererii de recuzare.

De asemenea, a declarat că nu a formulat cerere de abținere pentru că, la dosar, nu exista motivarea cererii de revizuire și a avut în vedere decizia în interesul legii nr. 2/2007 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secțiile Unite.

Precizează că soluția de respingere a cererii de recuzare a fost pronunțată în unanimitate, iar, cu privire la cererile de abținere pe care le-a formulat ulterior, în situații similare, acestea au fost determinate de discuțiile ce au avut loc la nivelul Curții de Apel O.

De asemenea, arată că, din punctul său de vedere, comisia de disciplină a interpretat extensiv dispozițiile art. 27 pct. 1 Cod procedură civilă și cele cuprinse în Legea nr. 161/2003 privind incompatibilitățile. Totodată, recunoaște că, în cauză, a fost o eroare de interpretare a dispozițiilor art. 27 pct. 1 Cod procedură civilă, dar o eroare singulară.

Din actele și lucrările dosarului, Secția pentru judecători reține următoarea situație de fapt:

La data de 22 decembrie 2010, pe rolul Curții de Apel O. – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, sub nr. 1252/./2010, s-a

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
înregistrat cererea de revizuire formulată de către S.C. R. R. S.R.L. O., în contradictoriu cu intimatul Ministerul Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice B., împotriva deciziei nr. 1056/R pronunțată la data de 25 noiembrie 2010 de Curtea de Apel O. – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Dosarul a fost repartizat aleatoriu la completul de judecată R1, compus din doamnele judecător G. I., T. I. și B. G., primul termen de judecată fiind stabilit pentru data de 5 mai 2011.

Anterior acestui termen de judecată, la data de 4 mai 2011, revizuienta S.C. R. R. S.R.L. a formulat cerere de recuzare a doamnelor judecător G. I., T. I. și B. G., invocând dispozițiile art. 27 pct. 7 Cod procedură civilă, iar această cerere a fost repartizată spre soluționare, potrivit art. 98 alin. (2) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, completului R2, compus din judecătorii F. M., B.-V. D.-O. și S. D.

Prin încheierea din Camera de consiliu pronunțată la data de 5 mai 2011, în dosarul nr. 1252/./CA/2010 al Curții de Apel O. – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, de completul R2, compus din judecătorii F. M., B.-V. D.-O. și S. D., s-a respins cererea de recuzare a completului de judecată format din judecătorii G. I., T. I. și B. G., formulată de petenta S.C. R. R. S.R.L. O.

În considerentele acestei încheieri, s-a arătat că cererea de recuzare este neîntemeiată, deoarece cererea de revizuire nu este motivată și numai dacă judecătorul, raportat la motivele invocate și la circumstanțele concrete ale cauzei, este pus în situația de a-și evalua propria hotărâre sub un aspect cu

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

privire la care și-a exprimat deja opinia, se poate pune problema incidenței dispozițiilor art. 27 pct. 7 Cod procedură civilă, invocându-se, în acest sens, decizia nr. II din 15 ianuarie 2007 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție privind soluționarea recursului în interesul legii.

Ulterior, revizuirea S.C. R. R. S.R.L. a formulat o nouă cerere de recuzare privind pe doamnele judecătore G. I., T. I. și B. G., motivată de faptul că același complet de judecată a pronunțat decizia împotriva căreia s-a exercitat calea de atac a revizuirii, iar judecătorii care formau completul R2, respectiv domnii F. M., B.-V. D.-O. și S. D., au făcut cerere de abținere, invocând că, prin încheierea din 5 mai 2011, și-au exprimat opinia cu privire la cererea de recuzare.

Cererile de abținere formulate de domnii judecători F. M., B.-V. D.-O. și S. D., precum și cererea de recuzare a doamnelor judecătore G. I., T. I. și B. G. au fost soluționate prin încheierea din camera de consiliu pronunțată la data de 7 iulie 2011, în sensul că s-au admis cererile de abținere domnilor judecători F. M., B.-V. D.-O. și S. D. și s-a respins cererea de recuzare.

Situația de fapt, astfel cum a fost reținută de Secție, a rezultat din coroborarea declarației și notei de relații date de pârâtul judecător, cu actele și lucrările dosarului nr. 1252/./2010 al Curții de Apel O., precum și copiile încheierilor pronunțate în Camera de consiliu din data de 5 mai 2011 și 7 iulie 2011, în dosarul nr. 1252/./2010 al Curții de Apel O.

Secția pentru judecători, analizând ansamblul probator administrat în cauză, constată că fapta reținută în sarcina pârâtului judecător B.-V. D.-O. nu întrunește cumulativ elementele constitutive ale abaterii disciplinare

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare constituie abatere disciplinară încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii.

De asemenea, articolul 90 din același act normativ prevede că judecătoria și procurorii au obligația să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate.

În speța de față, Secția constată că pârâțul judecător a făcut parte din completul care, prin încheierea din camera de consiliu pronunțată la data de 5 mai 2011, în dosarul nr. 1252/./CA/2010 al Curții de Apel O. – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, a respins cererea de recuzare, formulată de petenta S.C. R. R. S.R.L. O., a completului de judecată, în componența căruia era și doamna judecător B. G., soția sa.

Prin acțiunea disciplinară, s-a imputat pârâtului judecător nerespectarea dispozițiilor art. 25 și art. 27 alin. (1) pct. 1 Cod procedură civilă.

Astfel, potrivit art. 25 Cod procedură civilă, „Judecătorul care știe că există un motiv recuzare în privința sa este dator să înștiințeze pe șeful lui și să se abțină de la judecarea pricinii”, iar, conform art. 27 alin. (1) pct. 1 Cod procedură civilă, „Judecătorul poate fi recuzat când el, soțul său, ascendenții

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ori descendenții lor au vreun interes în judecarea pricinii sau când este soț, rudă sau afin, până la al patrulea grad inclusiv, cu vreuna dintre părți”.

Pârâtul judecător a susținut că nu a formulat cerere de abținere de la soluționarea cererii de recuzare împotriva completului din care făcea parte soția sa, deoarece a considerat că, în cauză, nu sunt incidente dispozițiile art. 27 alin. (1) pct. 1 Cod procedură civilă, întrucât nu se soluționa o „pricină”, ci un incident procedural, iar soția sa nu era parte în cauza respectivă și nici nu avea vreun interes cu privire la soluția ce urma a fi pronunțată.

Secția reține că, este adevărat că abținerea și recuzarea sunt considerate incidente procedurale privind compunerea sau constituirea instanței învestite cu soluționarea unui litigiu, fără a avea natura juridică a unui litigiu în sine, însă aceasta nu exclude obligația judecătorului, învestit cu soluționarea unei cereri de abținere sau de recuzare, de a înlătura orice suspiciune cu privire la imparțialitatea sa.

Imparțialitatea, ca element al unui proces echitabil, reprezintă garanția încrederii justițiabililor în magistrații și instituțiile în care se realizează actul de justiție. Esența acesteia constă în obligația magistratului de a se manifesta, în același mod, față de toți participanții la proces și de a nu avea o atitudine unilaterală ce ar aduce atingere spiritului de obiectivitate, de nepărtinire și de echidistanță.

Obligația de imparțialitate a judecătorului este reglementată de art. 2 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia „judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali”.

De asemenea, Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, în art. 9 alin. (1), instituie aceeași obligație, în sensul că „judecătorii și procurorii trebuie să fie imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor profesionale, fiind obligați să decidă în mod obiectiv, liberi de orice influențe”, iar, în alin. (2), se prevede că „judecătorii și procurorii trebuie să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze încrederea în imparțialitatea lor”.

Pentru a se proteja drepturile părților și respectarea principiului imparțialității magistratului, art. 10 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor reglementează obligația magistratului de a se abține de la soluționarea unei cauze, în caz de incompatibilitate.

În același sens, prin art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și prin art. 5 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a stabilit că magistraților le este interzisă orice manifestare de natură să le afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia.

Problematica obligației de imparțialitate a judecătorului a fost analizată și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, din perspectiva articolului 6 paragraful 1 din Convenția CEDO, care consacră dreptul

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

oricărei persoane la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege.

Examenul jurisprudenței CEDO arată că, în accepțiunea Curții, există două aspecte ale cerinței de imparțialitate, care trebuie apreciată, atât din punct de vedere subiectiv, luându-se în considerare convingerile sau interesele personale ale unui anume magistrat într-un anume caz, cât și potrivit unui test obiectiv, care stabilește dacă magistratul a oferit garanții suficiente pentru a exclude vreo îndoială legitimă din acest punct de vedere.

În cauza de față, Secția reține că pârâtul judecător nu a respectat cerința aparenței de imparțialitate obiectivă, deoarece, prin faptul că a soluționat cererea de recuzare formulată împotriva completului din care făcea parte și soția sa, revizuenta care a formulat respectiva cerere era îndreptățită a avea suspiciuni privind imparțialitatea sa.

Chiar dacă nu se poate indica existența unui interes al judecătorului recuzat, prin prisma situației sale personale, pârâtul judecător fiind investit cu soluționarea cererii de recuzare a completului, din care făcea parte și soția sa, se pune problema afectării dreptului de acces la un tribunal imparțial, drept consacrat de prevederile articolului 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, nefiind suficient ca judecătorul să considere că este obiectiv în soluționarea cauzei, ci este necesar ca să fie perceput în acest sens de părți.

Pârâtul judecător a învederat că soluția ce urma a se pronunța cu privire la cererea de recuzare era previzibilă, având în vedere cele statuate prin

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

decizia nr. II din 15 ianuarie 2007 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secțiile Unite, care, la soluționarea recursului în interesul legii a stabilit că, de principiu, judecătorul care a soluționat fondul cauzei nu devine incompatibil să soluționeze cererea de revizuire sau contestația în anulare.

Secția subliniază că nu i se impută pârâtului judecător soluția pronunțată cu privire la cererea de recuzare, aceasta neputând face obiectul controlului administrativ, ci faptul că nu a respectat obligația de a se abține de la soluționarea cererii, întrucât, astfel, a afectat încrederea în modalitatea de realizare a actului de justiție.

În consecință, Secția apreciază că fapta pârâtului judecător B.-V. D.-O., constând în omisiunea de a formula cerere de abținere de la soluționarea cererii de recuzare a membrilor completului, din care făcea parte și soția sa, se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În condițiile în care judecătorul se află într-o situație de incompatibilitate de care are cunoștință și nu formulează cerere de abținere, se poate angaja răspunderea disciplinară a acestuia, numai dacă se probează existența vinovăției acestuia, în sensul că, în mod conștient, a încălcat dispozițiile referitoare la incompatibilități, urmărind sau acceptând afectarea imparțialității sale sau a aparenței de imparțialitate.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, se apreciază că, din punct de vedere

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
al forme de vinovăție, fapta trebuie săvârșită cu intenție, în sensul că judecătorul are reprezentarea faptului că încalcă principiile independenței și imparțialității, ce guvernează activitatea magistraților, prevede rezultatul faptei sale, constând în afectarea încrederii în actul de justiție, urmărind sau acceptând eventualitatea producerii lui.

Secția reține că, sub aspectul laturii subiective, pârâtul judecător nu a acționat cu forma de vinovăție cerută de lege pentru a se constata existența abaterii disciplinare, deoarece pârâtul a justificat faptul că nu a formulat cerere de abținere în speța respectivă, pentru că a considerat că nu sunt incidente dispozițiile art. 27 alin. (1) pct. 1 Cod procedură civilă.

Pârâtul judecător a recunoscut că a dat o interpretare eronată dispozițiilor legale privind cazul de incompatibilitate, însă a argumentat această opinie prin aceea că a apreciat că nu este investit decât cu soluționarea unui incident procedural și nu cu un litigiu în sine, iar, în calitate de judecător recuzat, soția sa nu era parte în proces și nici nu avea un interes în soluționarea cauzei.

Astfel, nu se poate susține că pârâtul judecător a avut reprezentarea încălcării dispozițiilor legale referitoare la un caz de incompatibilitate și că părțile sunt îndrituite a avea suspiciuni referitoare la imparțialitatea sa.

Aceasta rezultă și din faptul că, atunci când petenta a formulat o nouă cerere de recuzare a aceluiași complet de judecată, în aceeași cauză, constatând că își exprimase opinia, s-a abținut de la soluționarea cererii respective, ori, în ceea ce privește prima cerere de recuzare, a considerat că nu

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

erau întrunite condițiile de incompatibilitate prevăzute de art. 27 alin. (1) pct. 1 Cod procedură civilă.

Trebuie subliniat și că, așa cum reiese din verificările efectuate în cursul cercetării disciplinare, pârâtul judecător nu a mai soluționat alte cereri de recuzare formulate împotriva completului din care făcea parte soția sa sau cereri de abținere ale acesteia, situația existentă în dosarul nr. 1252/./2010 al Curții de Apel O. fiind singulară.

Pentru a fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului, Secția are în vedere faptul că trebuie îndeplinite cumulativ condițiile răspunderii disciplinare și care privesc existența unei fapte ilicite, săvârșirea acesteia cu vinovăție, producerea unui rezultat dăunător și existența legăturii de cauzalitate dintre fapta ilicită și rezultatul dăunător, ori, având în vedere cele reținute anterior, probele administrate nu au confirmat că pârâtul judecător a încălcat, cu vinovăție, dispozițiile art. 25 Cod procedură civilă și art. 27 alin. (1) pct. 1 Cod procedură civilă.

Prin prisma celor arătate, Secția pentru judecători, reținând că probele administrate în cauză nu au dovedit existența cumulativă a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, urmează să respingă acțiunea disciplinară formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtului judecător B.-V. D.-O., ca neîntemeiată.

Văzând și dispozițiile art. 48 și 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
completările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva domnului B.-V. D.-O., judecător în cadrul Curții de Apel O., ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, **13 iunie 2012**.

PREȘEDINTE